СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXVII. Ч.270. Джерзи Сити, Н. Дж., понеділок, 18. листопада, 1929. VOL. XXXVII. No. 270. Jersey City, N. J., Monday, November 18, 1929. THREE CENTS.

ЛИСТОПАД — МІСЯЦЬ УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ

КОНФЕРЕНЦІЯ В СПРАВІ ЕКОНОМІЧНОЇ І ФІНАНСОВОЇ СТАБІЛІЗАЦІЇ

СКЛИКУЄ ПРЕЗИДЕНТ ГУВЕР У НАЙБЛИЖЧУ СЕРЕДУ.

ВАШИНГТОН, 16. листопада. — Підчас послідної конференції з журналістами, президент Гувер передав їм готову заяву, в якій подає, що скликує конференцію, щоб устатити економічні відносини краю. На ту конференцію запрошує президент провідників промислу, торговлі й праці, а рівнож членів кабінету і федеральної фармерської ради.

Президент хоче довести до тіснішої кооперації між урядовими установами і тими, що кермують промислом, торговлею і працею, щоби в той спосіб піднести бизнес. Президентови залежить на тім, щоби приватні підприємства взялися до розбудови ріжних підприємств, а стейти до виконання ріжних публичних робіт.

Гувер є тої думки, що біржева спекуляція зїдала величезні капітали. Тепер є вже доволі вільного гроша, який потребує інвестиції. Тому можна буде його зужити на конструктивні роботи.

БІРЖА УСТАТКУВАЛАСЬ.

НЮ ЙОРК, 16. листопада. — Вже другий день папери ідуть вгору. Тепер стоять менше-більше на тій висоті, на якій стояли минулого літа. Кажуть, що біржа готова на тій висоті наразі устабілізуватися.

ДАРУНОК НА „КРИЗМУС".

ВАШИНГТОН, 16. листопада. — Однопроцентова податкова знижка буде ухвалена по всякій правдоподібности перед самим латинським Різдвом.

МІСТО БЕЗ МЕЙОРА.

НЮ ЙОРК, 16. листопада. — Місто Ню Йорк осталося без мейора. Бо мейор Вокер поїхав до Шикаґа, щоби приглянутися грі в футбол між Нотр Дам і Полудневою Каліфорнією. Знову президент городської управи, Мек Кі, котрий міг би заступити мейора, виїхав до Пайнгерст у стейті Норт Каролайна, щоби відпочати по виборчій кампанії.

ДИСКУСІЯ НАД ФАСОЛЕЮ.

ВАШИНГТОН, 16. листопада. — Сенатори Сіммонс і Смут заступають два ріжні погляди у справі тарифи. Підчас дискусії над цлом на ярину сенатор Смут, вдаривши кулаком у стіл, крикнув: Як може сенатор з Юти говорити про фасолю, як він нічого про неї не знає. На те відповів Смут, сенатор з Юти: Фасоля! Таж кождий знає, що найліпша фасоля у світі походить з Юти.

ҐУД УМИРАЮЧИЙ.

ВАШИНҐТОН, 16. листопада. — Президент Гувер відвідав сьогодні у шпиталю секретаря війни Ґуда, а вийшовши з кімнати хорого, тільки похитав головою. Ґуд лежить уже в агонії.

ЕКСПОРТ У ЖОВТНІ.

ВАШИНҐТОН, 16. листопада. — У жовтні вивезено зі Злучених Держав товарів на суму $530,000,000, а ввезено на суму $392,000,000. У тому місяці вивезено на $92,310,000 товарів більше ніж у вересні.

НАДІЮТЬСЯ ЧУДЕСНОГО УЗДОРОВЛЕННЯ.

МАЛДЕН (Месечусетс), 16. листопада. — На цвинтарі св. Хреста є гробниця помершого перед літами о. Патрика Дж. Павера, над якою, як собі люде оповідають, мають діятися чуда. Тисячі людей напливають до того цвинтаря, надіючися чудесного уздоровлення. Як ніч так день повно там людей, які намагаються доступити до гробниці, щоби її діткнутись і помолитися. Коло гробниці є повно милиць, на які спиралися каліки, а які мали повикидати, коли поздоровіли.

ГОСТІ З РОСІЇ.

НЮ ЙОРК, 16. листопада. — На кораблі „Рошамбо" прибув московський мужик Тимотей Папин разом зі своєю родиною, в числі 19 душ. Тут він заявив властям, що в совітській Росії трохи важко жити і він хотів би дещо відітхнути. Тому скористав із запросин свого брата, котрий живе в Каліфорнії, й вибирається до нього в гості. Каже, що побуде в Америці тільки один рік, бо на такий час має дозвіл. Але можливо, що вдасться йому тут довше побути, бо привіз до Америки самих здорових людей, які тут придадуться. На всякий случай, говорив Папин, він не боїться, бо за рік він відробить усі кошти, які видано на подорож. Його брат виїхав по нього і його родину великим троком, яким повезе їх з Ню Йорку до Каліфорнії на фарму.

ДЖЕЗ ПОПУЛЯРНИЙ У КИТАЮ.

ВАШИНҐТОН, 16. листопада. — Американські компанії роблять найліпший інтерес з джезовими рекордами в Китаю. Але продають тільки найдешевший товар.

СТАТУТ ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНОГО БАНКУ ПІДПИСАНИЙ.

Конференція міжнародних банкових фаховців, що засідала кілька тижнів у Баден-Баден (Німеччина), нарешті виробила й підписала статут інтернаціонального банку, який має ліквідувати всі фінансові трудноші, що лишилися по Великій Війні. Для введення в життя цього банку мусить знову зїхатися в Газі конференція уповноважених заінтересованих держав, які має затвердити цей статут і намітити плян переведення в життя організації банку.

СВАРЯТЬСЯ ІЗЗА ПРИНЯТТЯ.

Серед Москалів та взагалі „русских" у Ню Йорку точиться завзята сварка ізза привітання летунів, що прилетіли з Москви на літаку „Страна Савєтов". Тепер Москалі дорікають „таваріщам камуністам", що ті зорганізували привітання летунів так, що властиво для привітань від „русских" не було місця.

З тієї сварки видно, що большевики та инші прихильники „радянської авіяції" сподівалися, що в привітаннях візьмуть участь сотки тисяч людей, а на ділі було лише кілька тисяч. З великого заміру властиво вийшов пшик і тепер сваряться патріоти „російські" ізза того, що з прилету летунів не пощастило зробити для Росії бажаної реклями.

ЖЕРТВА СПЕКУЛЯЦІЇ.

В Ню Йорку поповнив самогубство 60-літній еміґрант з Німеччини, Енґель. Він стратив на біржі ввесь свій маєток і з розпуки отруївся газом.

ВІДБИЛОСЯ В КАНАДІ.

Катастрофа на нюйорській біржі зі спадом цін на ріжні акції відбилася в Канаді. Там на біржі в Монтреалі почалася масова продажа ріжних акцій, що привело їх до катастрофального спаду на ціні. Деякі цінні папери впали так низько в ціні, як ще ніколи передтим.

„ВЕЛИКА ПОДІЯ".

Київська газета „Пролетарська Правда" подає як надзвичайну подію, що нарешті пощастило в Київі вивантажити 200 вагонів бараболі. В большевиків усе надзвичайне й велике. Навіть те, коли вивантажують вагони на стаціях.

ПАМЯТНИК ГЕРОЯМ.

Заходом гуртка ідейної української молоді з Озірної поставлено гарний памятник на стрілецьких могилах в Озірній. Посвячення памятника відбулося при величезному здвизі народу, бо в ньому брало участь 5,000 місцевих і позамісцевих осіб, що прийшли віддати пошану поляглим героям за волю України. Памятник вартує кілька тисяч злотих.

ВАЖНЕ ДЛЯ ВП. ПП. СЕКРЕТАРІВ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА.

Сим повідомляються Вп. пп. Секретарів відділів У. Н. Союза, що висилка календарів на рік 1930 для членів У. Н. Союза вже розпочалася і що вже вислано календарі на адреси пп. Секретарів для слідуючих відділів:

Вислано почтою дня 16 листопада 1929 р.: Від. 116, 130 (2 пакунки), 132, 133, 135, 137, 140, 143, 144, 145, 147 (2 пакунки), 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155 (2 пакунки).

Котрий би зі згаданих відділів не дістав з якоїсь причини посилки до 10 днів від дня висилання календарів, нехай повідомить Адміністрацію Свободи.

МЕХАНІЧНИЙ ПІЛЬОТ.

На військових американських літаках будуть приладжені спеціяльні апарати, які контролюватимуть лет літаків. Вони автоматично будуть тримати літаки у відповідному поземному становищу й напрямі лету. Це значно полекшить лет і буде вимагати менше вправ від летунів, та меншого напруження нервів і уваги підчас лету.

ПОБОЯЛАСЯ ЛЕТІТИ.

Членкиня англійського парляменту лейді Астор відмовилася летіти з иншими членами парляменту на повітроплаві Р. 101. Кажуть, що вона побоялася летіти й тим стримала лет членів парляменту, котрі тепер вичікують „ліпшої погоди".

КАТЕДРА ЖИДІВСЬКОЇ КУЛЬТУРИ.

Краєва большевицька преса пише з захопленням про зріст на Україні жидівської культури. Тепер при Всеукраїнській Академії Наук відкрито спеціяльну катедру жидівської культури. А як стоїть справа з українською культурою та аналфабетизмом?

УМЕР ДОКТОР ЯРОСЛАВ ОКУНЕВСЬКИЙ.

В Городенці помер д-р Ярослав Окуневський, бувший австрійський лікар-адмірал. Покійний прожив 70 літ. Підчас своєї служби при австрійській військовій фльоті небіжчик відбував багато світових подорожей. Враження з цих подорожей д-р Окуневський описав у своїх прецікавих „Листах з подорожі".

ПАПА РИМСЬКИЙ СТРАТИВ НА СПЕКУЛЯЦІЇ.

Підчас останньої фінансової катастрофи на нюйорській біржі потерпів багато папа римський. Ватикан мав у свойому посіданню на величезні суми американських цінних паперів і тепер на них стратив величезні гроші.

Ця страта привела до того, що доводиться відмовитись від наміру основати спеціяльний ватиканський банк для папської держави.

БОГАЧІ ПРОКИДАЮТЬСЯ БІДНИМИ.

Нюйорські богачі з Парк Евені влаштували собі жарт з краху на біржі. Ото зійшлися на вечеру в Клюбі Плаза, де їли при столах, понакриваних червоними, грубими скатертями. Подавали їм віденські ковбаски з капустою. Всі пані поприходили в сукнях, що їх купили ще тому місяць, а панове були в звичайних бизнесових убраннях.

ЖИДИ В НЮ ЙОРКУ.

Перепис 1928 року виказав, що в Ню Йорку мешкає 1,835,000 Жидів. За пять років ця скількість збільшиться до двох мілїонів душ.

ВБИТО ЖІНКУ НА ВУЛИЦІ.

В Брукліні, дільниці Ню Йорку, на людній вулиці в день відбулася бійка між бандитом, що втік недавно з вязниці й тепер хотів ограбувати крамницю, і полісменом. В той час вулиця переповнена була людьми й одна з куль убила жінку Сомнер, що йшла хідником зі своєю 6-літною донечкою.

СЕРЕД УКРАЇНЦІВ У БАЧЦІ.

Бачванські Українці (в Югославії) відсвяткували урочисто 10-літний ювилей своєї „Просвіти". Після того, як Бачка перейшла зпід мадярського володіння до Югославії, серед Українців там почався культурно-національний рух. Перше всього була заснована „Просвіта" (Русько-Народне Просвітне Дружество), яка досить широко розвинула свою культурну діяльність і видає газету для народа „Руски Новини".

ПОЛЬСЬКА ЦЕНЗУРА ШАЛІЄ.

Число ґазети „Новий Час", присвячене листопадовим дням, сконфіскувала польська поліція. Слідуюче число вийшло на половину з білими плямами, бо польська цензура всі статті, присвячені листопадовим подіям, викинула.

БОРОТЬБА З БУХАРІНОМ.

В комуністичній пресі в Московщині та на Україні ведеться жвава дискусія з правим ухилом в комуністичній партії, який проповідує Бухарін. Комуністична партія, якою тепер править всевладно найменше підготовлений теоретично до цього Сталін, увесь час терпить росклад то зліва, то зправа.

ЩЕ ОДНОГО ПОКАРАЛИ.

Бувшого першого комуністичного командуючого військами Московської Округи, Муралова, що багато причинився до захоплення й закріплення влади комуністами в Москві, Сталін післав на заслання. Тепер він попав у неласку Сталіна, як кожен старий та ідейний комуніст, а тому його висилають на Сибір.

ПОЛЬСЬКІ СТУДЕНТИ БЮТЬ І ВИКИДАЮТЬ З УНІВЕРСИТЕТУ ЖИДІВ

КРАКІВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЗАМКНЕНО ІЗЗА СТУДЕНТСЬКИХ ЗАВОРУШЕНЬ. ПОЛЯКИ ДОМАГАЮТЬСЯ КВОТИ ДЛЯ СТУДЕНТІВ ЖИДІВ.

КРАКІВ (Польща), 16. листопада. — Зпочатку відкриття університету в цім році не устають напади польських студентів на жидівських. Поляки ввесь час глумляться над своїми колеґами Жидами й часами тяжко їх побивають. Сутички між ними іноді доходили до таких розмірів, що уявляли собою справжні вуличні бої, які поліція та військо мусіли припиняти.

Польські студенти домагаються, щоби для Жидів була встановлена певна процентова норма до вступу в університет. Крім того вони домагаються, щоби для наукових вправ жидівських студентів медичного факультету доставлялися трупи померших Жидів, а не християн. Також вимагали від влади, щоби вона карала студентів Жидів за те, що вони нападали на студентів Поляків.

Спробувавши всі засоби припинити цю війну студентів і не осягнувши успіхів, університетська влада замкнула університет на шість місяців. Таким чином усі лекції в університеті вже припинені.

ГОТУЮТЬСЯ ДО БОЙКОТУ ІТАЛІЇ.

ІЗЗА УВЯЗНЕННЯ ОДНОГО СЕРБСЬКОГО КУПЦЯ ЮГОСЛАВЯНСЬКІ ТОРГОВЕЛЬНІ ФІРМИ ХОЧУТЬ БОЙКОТУВАТИ ІТАЛІЙСЬКІ ТОВАРИ.

БІЛҐОРОД (Югославія), 16. листопада. — Югославянський суд засудив до вязниці на один місяць багатого сербського купця Радойловича за те, що він побив у кабареті італійського повітроплавного аташе. На суді виявилося, що Радойлович зовсім не боронився, як він це показав, але напав на Італійця. Тепер Радойловича поміщено у вязничнім шпиталі, бо захворів у вязниці.

Цей засуд викликав обурення серед югославянських купців, а тому всі торговельні фірми готуються до бойкоту італійських товарів. Величезна торговельна фірма самого Радойловича вже припинила свою торговлю з Італією. Тепер чекають, що за нею послідують инші фірми, а це завдасть великий удар італійській торговлі на Балкані.

ПАЛЕСТИНСЬКА СПРАВА В ЛІДЗІ НАЦІЙ.

БУДЕ СКЛИКАНА СПЕЦІЯЛЬНА СЕСІЯ ЛІҐИ НАЦІЙ ДЛЯ ОБГОВОРЕННЯ СПРАВИ ПОГРОМІВ.

ЖЕНЕВА (Швайцарія), 16. листопада. — Тому, що мандатна комісія Ліґи Націй не може закінчити до січневого засідання Ліґи Націй свого розсліду подій у Палестині, вона зробить предложення скликання в березні спеціяльної сесії Ліґи Націй для розгляду палестинської справи. До того часу закінчить свою працю англійська слідча комісія, яка тепер працює в Палестині.

ЗНАЙШЛИ ВАЖНІ ДОКУМЕНТИ.

В АКАДЕМІЇ НАУК ЗНАЙШЛИ ВАЖНІ ВОЄННІ ДОКУМЕНТИ З ЧАСІВ ЦАРАТУ.

ЛЕНІНҐРАД (СССР), 16. листопада. — В Академії Наук знайшли в кількох скринях дуже важні документи, що тичаться війни з часів царату. На скринях було написано, що на випадок повені, пожежі або революції ці скрині мусять бути вратовані.

Тепер большевики призначили спеціяльну комісію для вивчення цих документів. За те, що секретар Академії Наук, Ольденбурґ, не повідомив про ці документи, большевицьке правительство його звільнило з посади. На становищі секретаря Академії він пробув 30 років. Крім того большевики взагалі заходяться біля „чистки" Академії Наук від небажаного для них елементу.

ПОВСТАНЦІ ПЕРЕМАГАЮТЬ.

ҐАНКОВ (Китай), 16. листопада. — Урядова цензура не пропускає відомостей про бої на повстанському фронті, тому годі сказати докладно, що там робиться. Одначе видно, що повстанці групи Куомінчу, які в числі 30,000 ведуть головний свій наступ в напрямі на Ґанков, перемагають, бо фронт правительственних військ усе ближче відходить до Ґанкова.

Націоналістичне правительство тепер поспішно перекидає нові військові підкріплення в район Ґанкова.

НЕ ПОВЕРНУТЬ СКОНФІСКОВАНОГО МАЙНА.

АНГЛІЯ ВІДМОВИЛАСЯ ВЕРНУТИ НІМЕЧЧИНІ ВАРТІСТЬ СКОНФІСКОВАНОГО НЕЮ ПРИВАТНОГО МАЙНА НІМЕЦЬКИХ ГРОМАДЯН.

ЛОНДОН (Англія), 16. листопада. — Міністер Сновден повідомив офіційно німецьке правительство, що Англія відмовляється повернути приватне майно німецьких громадян, яке вона сконфіскувала в часі війни. Німеччина домагалася повернення майна або виплати вартости його в сумі 115,000,000 долярів, бо сама Німеччина платить Англії за все приватне майно її горожан, що було сконфісковане або знищене підчас війни.

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 0, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.		ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Ситі і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.
За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ОРГАНІЗУЮТЬ, А НЕ БАВЛЯТЬСЯ В ОРГАНІЗАЦІЮ

У Вашингтоні відбулася конференція представників 105 юній в справі організації робітників у південних стейтах. Про сю справу говорилося вже від довшого часу на ріжних зборах і конференціях, а послідна конвенція Американської Федерації Праці, що відбулася сього року в Торонто, в ухвалених там резолюціях припоручила сю справу виконавчому комітетови Федерації Праці.

Хто читав тоді сі резолюції, міг легко подумати собі, що на резолюціях скінчиться. Прецінь се часто так буває в людей, непривичних до організації, що ухвалюється потребу якоїсь акції і припоручується її переведення й на сьому акцію закінчується. Ті, котрі акцію припоручили, звільнені від відвічальности, бож вони прецінь припоручили справу урядови, а уряд звільнений від відвічальности, бо конвенція йому не дала можности ухвалу перевести.

Та хто думав, що таке повториться в американських юніях, той тепер здивується, бо конвенція представників робітничих юній у Вашингтоні приступає до діла організації не словами, а ділом. Спираючися на ухвалу загальної конвенції, конференція провідників юній постановляє, що юнії мають до трийцяти днів предложити урядови Федерації Праці звіт, кілько вони зібрали гроша на ціль організації робітників у полудневих стейтах та кілько агітаторів вони туди своїм коштом висилали.

Бачимо зі сього, що Американська Федерація Праці не вдоволяється самою ухвалою, а приступає до діла таким способом, який може довести до зроблення діла, а не до його похоронення.

Бачимо далі, що Американська Федерація Праці не вдоволяється резолюціями про потребу зроблення роботи, але постановляє сю роботу зробити. Хоча вона має богато газет, вона не вдоволяється відозвами або закликами, бо знає, що ті відозви в її органах не дійдуть до тих, до кого вони мають дійти. Вона постановляє висилати туди агітаторів, які понесуть живе слово до тих, котрих треба зорганізувати. Така висилка потребує коштів. Се є головний камінь, об котрий розбиваються найкращі заміри людей, непривичних до організації. Вони розуміють потребу організації, але на ухвалу потрібних коштів вони ніяк не можуть здобутися. Вони кажуть: не можна ухвалювати коштів, бо тоді й ті від нас відсунуться, що вже коло нас є зорганізовані. Американська Федерація Праці каже: Коли має бути організація, нехай же буде організоване. Колиж се коштує гроші, то даймо гроші.

Так роблять люди, які вміють організувати.

АМАТОРИ Й ПРОФЕСІОНАЛИ.

Кождому іміграптови кидається в вічі, вже зараз по приїзді в сей край, що Американець віддає богато часу й енергії ріжного рода спортам. Ніде в світі люди певно не видають на спорт стільки гроша, що в Америці. Тут спорт доведений до того, що велике число людий живе тільки з спорту. В них спорт се професія, заняття, зарібок, хліб. Є тут сотки „бейзболістів", що живуть з бейзболу". Білярдисти живуть з білярду. Боксери з боксу. Силачі з борбництва. І так далі.

Кромі сих людий є ще богато більше людий, які займаються спортом не для гроший, але для любови спорту або для здоровля. Вони не займаються спортом як своєю професією, але як побічним заняттям. Зі спорту вони хліба не їдять. Се любителі спортів, або так звані аматори.

Основою всякого спорту є змагання. Без змагання нема спорту. У кождому спорті йде о те, щоби грати краще від свого противника. Се видно передовсім у кулачнім бою, боксі. Се відноситься однак так само й до других спортів. У кождому з них стають проти себе дві сторони, і кожда пробує побороти другу.

Спортсмени кождого спорту уряджують час від часу великі змагання. Боксер, що побив усіх місцевих боксерів, визиває на бій боксерів зі сусідних міст. Поборовши їх, він биться з боксерами з подальших околиць, поки нарешті не добуде собі слави, що він міг би поконати всіх других боксерів своєї кляси (ваги). Коли є другий такий, як він, то їх зводять до купи. По довгому ряді таких боротьб виходить нарешті один боксер, що вважається найкращим. Його називають чемпіоном. Чемпіон одного краю міряться з чемпіонами другого, поки не найдуть чемпіона світа.

Подібні змагання відбуваються в кождому спорті. Тільки що в богатьох спортах виступають проти себе не поодинокі люди, як у боксі або бійці на шаблі, але цілі дружини.

Для змагань між спортовцями ріжних країв уряджується міжнародні змагання. Такими постійними змаганнями є так звані Олімпійські Ігрища, що відбуваються що чотири роки, кожного року в иньому місті. Кождий край старається добутися на сих ігрищах передове місце. Се стремління добитися на перше місце в міжнародних змаганнях має добрий уплив на розвій спортів, бо кождий край старається в себе розвивати спорт як найвисше.

Не треба й додавати, що о такі місця побиваються передовсім поневолені народи. В сей спосіб спортовці підпають світови думку, що їх народ не гірший від других, державних, народів та що й їх народови належиться таке саме право, що другим.

При всіх спортових змаганнях тісно розділюють аматорів від фахових або професійних спортсменів. Се певно кождому зрозуміле, що не можна проти себе ставити до змагання людий, з котрих один займається спортом як своєю професією, а другий займається ним тільки побічно. Не булоби справедливо ставити проти себе фахового боксера, який своє життя нічого иншого не робить, тільки боксується, та лікаря чи механіка, що лічить чи займається механікою, а боксується тільки у вільних хвилях. Так само не слушно булоби ставити при перегонах на вітрильних лодках проти купця, що тільки у вільні хвилі займається плаванням на вітрильній лодці, заводового моряка, що все своє життя тільки й займається мореплавством і кождої години життя збільшує своє знання, силу й спритність у сьому заняттю.

Так само з кождим спортом. Від фахового або професійного спортсмена ждеться вищого знання. Справність стала його другою натурою. Він робить справні рухи без застанови, просто механічно. Його треба міряти зовсім иншим мірилом, як того, що займається спортом для любови або для здоровля. Тому й бачимо, що в кождому спорті є осібні змагання для фахових спортсменів, „професіоналів", а осібні для любителів, „аматорів". І є осібні чемпіони професіоналів та осібні чемпіони аматорів.

За професіонала вважається той, що за свої виступи побирає заплату в якійнебудь формі: чи як пенсію, чи як заплату за виступ, чи як грошеву нагороду. За аматора вважається той, хто не займається спортом для прожитку та не побирає за свою роботу ні пенсії, ні грошевої заплати за виступ, ні грошевої премії.

Щоби аматорів ще краще забезпечити перед конкуренцією професіоналів, постановляється, що аматори не сміють виступати під прибраними іменами. Такі виступи під прибраними іменами практикується в професіоналів дуже часто. Деколи аматорам забороняється навіть брати участь у змаганнях, у котрих беруть участь професіонали.

Професіоналів держать осторонь від аматорів головно в інтересі самого спорту. Колиб не розділювати від себе людий, що займаються спортом для любови, від людий, що займаються спортом для гроша, то всі спортові організації попалиби під контролю професіоналів, наслідком чого спорт зведенийби на безпутя та до занепаду.

Розділ аматорства від професіоналізму має добрий наслідок ще в тому, що професіонали ставлять спорт на висщому рівені, до котрого відтак аматори стараються добитись.

ТЕРОР НА УКРАЇНІ.

Відомости про масові арешти потверджуються.

Перед трома тижнями облетіла польську і заграничну пресу вістка про арешти в Києві і по цілій Україні відомих українських діячів та масові арешти українських селян. Не згадували ми про це, бо підозрівали, що це качка, пущена польськими газетами у відомих цілях. Бо не хотілося вірити, щоби большевицькі владарі запроторили в тюрми людей, що з їх іменем звязане відродження українського народа, науки і літератури, як Олену Пчілку, Кримського, Єфремова, Ніковського і голову автокефальної церкви Чехівського. Бож відомим є, що ці люде від ряду літ не ангажуються в політичному житті, а вся їхня увага спрямована на піднесення науки, літератури чи моралі в українському народі. Бож це вже посивілі від віку і труду громадяне, яким хіба один злочин можна було закинути, а саме, що понад все любили Україну.

Та показується, що це не татарські вісти, але **сумна правда.** В Києві большевицька Чека арештувала коло 40 передових українських діячів, в тому вище згаданих, а по ріжних містах та селах Україні виарештувала до 1,000 селян, робітників і студентів. Причиною арештів мав бути викриття національної, протимосковської організації. На підставі наших інформацій безпосередньою причиною було ось що: На Україні відбувається тепер т. зв. „заготовка" збіжжа, а на ділі грабіж збіжжа ріжними спеціяльними, до того призначеними відділами. Проти того українські селяне всюди протестують. По деяких селах терпець у селян вривається і вони проганяють грабіжників силою. Таке між иншим сталося в селах недалеко Києва. На усмирення „збунтованих" сіл вислала большевицька влада полк піхоти з Києва. Але той полк, в більшости зложений з селянських синів, **відмовився стріляти в селян, що боронили своєї власности.** Словом, полк збунтувався. Спроваджено особливі відділи „особого назначенія" (Чека), які „усмирили" збунтованих селян і київський полк. А слідство мало виказати, що той полк був загорожений українським націоналізмом та що він звязаний з українською підпольною організацією, яка змагає до звілнення України від московської окупації.

Ця подія послужила комуністам до ліквідації потенціяльних контрреволюціонерів — (потенціяльні контрреволюціонери — це ті особи, які, що правда, нічим не провинились, але про яких большевики переконані, що вони в душі відносяться ворожо до большевицької влади). На перший огонь пішли всі відомі українські діячі — уособлення живучости української нації, її духові провідники.

Годі повірити, щоби 79-літня Олена Пчілка належала до якоїнебудь революційної організації. Арештовано її і других не тому, що вони винні, але на те, щоби вони не світили ясним світлом на небозводі і не затемнювали собою нових „світочів" і нових „пророків", що накидуються на провідників народа — отих Затонських, Скрипників і Балицьких.

У той самий час, як „товариш" Скрипник розводився у Львові над розвитком культури на Україні, а безхребетна маса його оплескувала, у той самий час, як консуль Лапчинський витав Конгрес „Просвіти", ті, від імени яких він витав „Просвіту" — саджали у тюрми всіх тих, що є духовими батьками або синами „Просвіти".

О, іронія!...

Нова филя терору перекочується по Україні. Тим разом досягла вона й тих, до яких до цього часу большевицькі руки не мали сміливости простягнутися. Але, чи це є доказом сили окупантів? На певно ні! Тільки слабости. Тільки передсмертних судорогів, тільки страху перед силою націоналізму, якому вже літ тому 11 Москва виповіла безоглядну боротьбу, а який все таки живе, міцніє і не дає спокою нечистій совісти насильників. І не дасть!

Дмитренко.

(„Новий Час").

Іван Вазов.

СВЯТОСЛАВ ТЕРТЕР

(Історична повість із часів боротьби за волю Болгарії).
(З болгарської мови переклав Михайло Процик).

(37)

Вікно карити відчинилося, Йоаким вихилив голову та спитався Святослава, чого хоче.

— Святіший патріярху, вертай! — сказав князь приказуючо.

— Тертере, пильнуй своїх справ! Лише розбишаки задержують подорожніх по ночах.

— Йоакиме! — крикнув грізно князь — ти не допустишся того злочину! Вертай у митрополію!

— А вам я не позволю допуститися того злочину супроти народу! — кричав Йоаким.

— Вертай!... Твоє місце в цій хвилі є в келії, а не на пияцькому пирі Татарів.

— Пустіть коні! розбишаки!

— Впадеш тут мертвий, навіть не рушишся з цього місця — кричав Святослав і добув меча.

— Хай усхне ця рука, що доторкнеться мене!

— Вертай!

Візник, як побачив небезпеку, що грозила його панові, підігнав негайно коні. Вони шарпнули й понесли завішеного на вуздечках Богора. Одначе коні йшли помало, бо дорога була тяжка.

— Богоре, ходи сюди! — приказав Святослав. Вскочив у коляску та схопив патріярха.

— Поможи мені, Богоре!

— Анатема! — кричав Йоаким, намагаючися вирватися з чотирох сильних рук, що тягли його крізь вікно коляси.

Рівночасно Богор крикнув до візника:

— Гардю, не ворухнися, коли тобі життя миле! Князю, відсунься.

Боротьба між патріярхом і бувшим опришком тревала лише хвилину. Залізні Богорові руки витягнули його з коляси. Патріярх упав на землю, зломаний натугою, прибитий переляком.

— Розбишаки! — стогнав він — проклін неба на вас!

Князь надумувався хвилиночку, що з ним зробити. Богор побачив, що князь вагається та порадив на-його думку найпростіше: вбити. Йоакима. Святослав відкинув цю думку з обуренням, бо патріярх не був уже шкідливий.

Святослав побачив хатину на краю вулиці.

— Богоре, відчини там двері — сказав, вказуючи на хатину.

Богор застукав, потім копнув у двері. Замок тріс, двері відчинилися. В хаті було темно, із середини ніхто не відізвався.

Тоді поволікли Йоакима та вкинули там.

— Анатема!

— Звяжи йому руки та заткай уста ганчірками, а кождого, що хотів би освободити його, вбий!

Небаром Богор вийшов і примкнув двері. Йоаким остався у своїй вязниці.

— В цій хаті нема нікого — сказав Богор.

— Тим краще. Але ходім скорше відсіля.

Візник сидів на кізлі й глядів на все скаменілий, німий.

— А з тим що зробиш? — спитав Святослав.

— Вже я знаю — відповів Богор, і кликнув приказуючо на Гардія.

— Гардю, остав коні та ходи з нами.

— Алеж коні змерзнуть! Запроваджу їх насамперед до митрополії.

— Злази! — крикнув Богор.

Здеревілий із жаху візник покірно зліз із кізла.

Тоді Святослав і Богор разом із своїм новим товаришем вернулися назад.

„З нами Бог".

Вернули Каліманововою дорогою, щоби знову відвідатися на Царевецький гостинець. Тепер не боялися стрічі зі стежею. Як побачуть князя, перепустять їх із почестями. Та тепер не стрінули нікого. Сніг перестав падати. Крізь біляву занавісу неба показався блідий кружок місяця й освітив слабим сяйвом приспане місто.

Святослав із Царевецького гостинця пішов спішно до палат, бо й так був уже спізнився.

Богор із Гардієм пішли до Балдієвого дому, щоби заспокоїти боярів і Фрозину. Як доходили там, побачили, що вулиця, яка йшла від стіп Вірлиці, аж чорніє від народу. Він пішов тихцем до Балдієвого дому, наче якась повільна та фантастична процесія примар. Усі входили на Балдієве подвіря, що небаром заповнилося. Мусіли збиратися перед ворітьми. Все це відбувалося зовсім тихо, а груба верства снігу на вулиці приглушувала слабий скрипіт, який робили люди, що йшли в личаках.

— „З нами Бог", юнаки! — відізвався Богор.

— „З нами Бог" — відповідали та перепускали його до воріт.

Невловимі в неволі.

Мусимо трохи вернутися, щоби побачити, що діялося в Годиславовім домі. Події ті є тісно звязані зі справою нападу на Царевець.

Коли переляканий Никанор біг із Фрозиною до Балдієвого дому, з одного з західних вікон Годиславового дому Радоїл вдивлявся в пітьму Орлиці.

Вже цілу годину стояв там, глядячи пильно. Він ждав, як заблисне огонь на високім березі Янтри. Цей блиск то був умовлений знак, що відділ Балдієвих добровольців увійходить до міста.

І дійсно, нараз, там на високім березі заясніло. Тоді Радоїл вийшов на діл, де було повно його товаришів.

— Хлопці, огонь заблиснув на березі, наші брати входять до міста.

Юнаки збиралися виходити. Радоїл відділив сорок людей та розділив їх на чотири відділи. Вони, як відомо, мали стерегти чотирох воріт твердині, щоби не оставити вільного переходу Татарам. Двацятьох вислав, щоби перелізли через мур. З рештою, шістьдесятьма товаришами, мав злучитися з Балдієвою дружиною, щоби з нею напасти на Великі Ворота.

Відділи вийшли мовчки. Вже й Радоїл прощався з Годиславом, щоби вийти зі своїми, коли впав переляканий Никанор. Затрівоженим голосом розказав їм це, що вже передше сказав Фрозині. Нещасний чернець, щоби прийти скорше, зісунувся із стрімкої кручі та перейшов у брід ледовату Янтру. Побачив, що на подвірі митрополії заспаний візник ліниво вештався біля коляси. Занепокоєний цим, що зробить князь, прибіг до Годислава, щоби його повідомити про все. Здивувався, як побачив Радоїла і цілу його дружину під зброєю.

Вістка поразила Годислава і Радоїла.

Никанор вибіг, не ждав, що робитимуть далі.

— То страшне! — озвався Годислав, дуже схвильований.

Одначе Радоїл скоро рішився.

— Станку, Іване, біжіть мерщій до митрополії, пождіть на патріярха та перейміть йому горло.

— Що?! — скрикнув переляканий Годислав.

Але Станка й Івана вже не було.

Неустрашимі опришки кинулися на вулицю, перебігли міст Владик і помчалися до митрополії. Тимчасом татарська стежа, яка здогоняла Святослава і Богора та втратила їх із очей, надійшла до моста, побачила Станка й Івана. Думала, що це ті, яких здогоняла, тому пустилася за ними та кричала, щоби задержалися. На таку несподівану та небезпечну стрічу Іван і Станко задріжали та завернули, щоби скритися в темних уличках. Стежа здогоняла їх. Хоч юнаки втікали, але Татари привикли також скоро бігти, наче серни, бож здогняли і кричали, щоби станули. Іван був у розпуці, страшна лють заволоділа ним.

Перестав утікати, добув великого татарського меча та звернувся проти погоні. Було їх вісім. Закипів розпучливий бій. Впало кількох Татарів. Іван промощував собі дорогу мечем. Нараз застогнав із болю. Татарин всадив йому спису під лопатку. Удар був такий страшний, що Іван непритомний впав на сніг. Станко безсильний, ранений в кількох місцях, не міг ані боронитися, ані нападати. Пробував утікати, бо думав, що його товариш убитий. Та удар татарського ножа звалив і його на землю. На Станка кинулася решта Татарів, щоби його добити, одначе командант стежі не позволив, тому щоби не знищили на ньому нового одягу. Казав занести його до недалекої пекарні, з якої крізь щілини виднів світло.

(Дальше буде).

Вибагливий.

Батько: Юрчику, чи ти хотів би мати братчика чи сестричку?

Юрчик: Я хотів би мати маленького коника, коли можливо.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Академія в память Першого Листопада.

Отсе довелося мені перший раз як Придніпрянцеви бути на Святочній Академії, влаштованій зприводу свята державного відродження Західної України. І якщо буде кому цікаво послухати, то поділюся зі своїми спостереженнями з шановними читачами „Свободи".

Академія відбулася в неділю, 10 листопада, пополудни, в салі Народного Дому при шестій улиці, в присутности поважної скількости українського громадянства. Відкрив і закінчив академію гром. Ілля Гузар, а святочну промову виголосив д-р Лонгин Цегельський.

Промовець говорив легко, свобідно й виразно. У своїй промові згадав д-р Цегельський про деякі моменти з часів визвольної боротьби в Галичині під Львовом, а рівнож і про державне життя на Великій Україні. Звернув увагу на нашу незорганізованість і на те, що ми, Українці, віддаємо часто нашу працю, а иноді й наші культурні придбання для піднесення й прославлення не українського імени. Про наші українські пісні пишуть часто, що вони „Рошен", а ніхто не протестує проти цього. От тепер прилетіли з Москви летуни й цілий світ пише про них як про „Рошен", хоч на будову х літака можливо добра половина грошей і праці пішла з України, але про Україну, про український нарід, ті летуни, що малиб представляти весь совітський союз, віде не згадують.

Це все діється тому, що ми, Українці, як говорив д-р Цегельський, змішуємо два поняття: національне і соціяльне. Д-р Цегельський навів приклад. Українці могли були мати Львів у своїх руках, якби не розкладала була під большевицькими гаслами Таращанська Наддніпрянська дивізія, котра була вислана на поміч Галичанам, а яка повірила соціяльним гаслам і не захотіла боротися проти Поляків, бо вони браття. А Поляки пішли все проти нас, до польських робітників включно.

Потім д-р Цегельський дав приклад доброї творчої державної праці на Великій Україні з часів правління гетьмана в 1918 році. Д-р Цегельський подав, що гетьман покликав найрозумніших людей до праці, а на становище міністра фінансів запросив наймудрішу голову між промисловцями — Ржепецького, з котрим д-р Цегельський особисто говорив, коли приїздив до Києва. Д-р Цегельський твердив, що батько Ржепецького був Поляком, а мати „Малоруською", але сам міністер був великим патріотом України. Д-р Цегельський говорив, що Ржепецький був вихований по російськи і української мови (навіть тоді як був українським міністром) не знав і її не розумів. Але він скликав всіх богачів, банкирів і промисловців і заявив їм по російськи: „Ви повинні стати Украінцями, бо Україна дає вам 5, 10, а то й 15 разів більше зисків, як ви їх мали раніш".

І ті всі богачі — Поляки, Жиди, Росіяни, Німці, Греки (богачів Українців не було) і т. п., говорив д-р Цегельський, по тих словах Ржепецького враз почули себе Українцями й крикнули: „Ура, ура, Україні".

Далі згадав д-р Цегельський за листопадові дні з минулого року у Львові й про три жовто-блакитні прапори, котрі тоді повівали з ратуша, будинку воєвідства й церкви св. Юра.

Два з тих прапорів Поляки зняли, а один заховався і його привезено сюди до Ню Йорку. Після тих слів на сцену внесли Січовики і розвинули прапор, на якім видніє червоний напис: У. В. О., себто: Українська Військова Організація. Присутні віддали пошану прапорови повстанням з місць.

Далі говорив д-р Цегельський про наші відносини до Польщі й Москви. Він підчеркнув, що хоч знущаються над нами Поляки, але ми всеж повинні памятати, що Поляки не є нашим головним ворогом, бо Поляків є тільки 20 міліонів, а під ними є всего 7 міліонів Українців. Галичина маленька, нібито повіт України. А за Збручем починається велика, безмежна Україна. Тому нам треба звертати головну увагу на Росію, яка є головним нашим ворогом. Бо треба памятати, що Москалів є 150 міліонів та що вони держать при собі 36 міліонів Українців. Без визволення Києва не буде визволення Львова. Тому нам треба стиснути своє серце й примиритися з тим, що діється в Галичині, а всі свої сили звернути проти головного ворога — Москви. На тім закінчив д-р Цегельський свою листопадову промову на академії. Переведено збірку й академія скінчилася.

А мені якось ніяково стало на душі. Яж сам Придніпрянець, сам переживав дні радости й смутку в часі відродження нашої державности на землях Великої України ще з 1917 року. І тому мені прикро, як міг д-р Цегельський до Листопадових Світлих днів Придніпрянців всадити найчорнішої картини з часів відродження української держави над Дніпром. Не знаю, як міг він на тім великім святі згадувати як „наймудрішу голову" того „гетьмана", якого імени навіть д-р Цегельський ще тепер не посмів перед людьми вимовити. Не розумію, чому на святі, де стоїть перед нами геройство й посвята, згадувати за тих продажних чужонаціональних поміщиків, промисловців, за ту чорносотенну зграю, яка продавалася ради наживи кому угодно, а яка, налетіла на Україну тільки на те, щоби її зрадити й довести до зєдинення з „Єдиною Неділимою". Не знаю, на що було доводити то го рода споминами про „наймудріші голови" до того, щоб нагадати нам у ту святу хвилю „карательні отряди" тих „наймудріших" гетьманських голов, які вимордували цілі села невинного українського люду. Як можна нам нагадувати у Листопадове Свято Західної України ту кров, яка полилася на Великій Україні через ту чорну зграю, котра під назвою „Протафіса", замісць провести розумні господарські, земельні та промислові реформи, топтала й плямила українську визвольну ідею. І якжеж можна ставити це за зразок мудрого будування української держави? Не годиться видвигати того рода „наймудріші голови" на Листопадовім Святі українців, бо є являється профанацією самого свята.

Рівнож не можу погодитися з тим, щоби на Листопадовім Святі, коли Галицькі Українці згадують про польсько-українську війну й про 600-літне поневолення Галичини Польщею, відтягати їх увагу від Польщі як нашого ворога. Цілком непотрібно вказує д-р Цегельський на Росію як на головного ворога України. Цілком непотрібно відвертає д-р Цегельський увагу Галичан від Польщі, а радить звертати всі свої сили проти Москви. Бо нема потреби розріжняти ворогів і ломити собі голову над тим, хто з них головніший. Як Москва так і Польща рівно добре давили український нарід. А коли Польща не могла його задавити, то тільки тому, що український нарід дістав передишку під Австрією. Знаємо, що Польща і Москва завжди подавали собі руку, щоби спільними силами тиснути український нарід і цілком певно подадуть собі руку знову, як подали собі в Андрусові, цього не так ще давно в Ризі.

Дотого хай д-р Цегельський не страшить Галичан 150 міліонами Росіян, бо їх тільки 70 міліонів, а решту становлять народи, які таксамо хочуть відірватися від Москви як і 36 міліонів Українців Великої України.

Якраз усі ті Придніпрянці, що не торгують українськими землями, не погоджуються з тою продажною політикою нещасного „Тризуба" й Андріїв Левицьких, що то пропагують похід проти Москви, як головного ворога України, не зглядуючи навіть про поневолені Польщею українські землі. Бо нам рівно дорогий Київ як і Львів. Оба вороги однаково накахй й небезпечні. І нема потреби ломити на Листопадовім Святі ту протипольську революційну силу, яка тліє не тільки в серцях братів Галичан, але рівнож і в серцю кождого чесного Придніпрянця.

Інж. Андрій Кість.

ПЛЕЙНС, ПА.

Діти, до школи!

Заходом свідоміших людей засновано у нас Читальню „Просвіти" ім. Т. Шевченка. Колиж назвали читальню іменем нашого великого генія, то річ ясна, треба було памятати на його золоті слова: Учітеся, брати мої!

Пішли ми за словами нашого пророка, щоби навчити наших дітей, щоб вони і чужого научались і свого не цурались. От тому й відкрилась у нас українська школу.

І учителя маємо доброго, бо добр. Григорій Герман вріс в Америці, тут покінчив школи і є професором у гайскул, а кромі того учить ще й українських дітей. Учитель наш відомий зі своєї громадянської діяльности. Він вже організував нашу молодь, коли ще ходив до школи. Тому радуватися повинен кождий батько, що може віддати свою дитину в такі добрі руки, бо тут маємо до діла з фаховим професором і з добрим Українцем. Знаємо, що у нашій громаді є ще богато людей, що байдужні до української справи, але всеж таки я не трачу надії, що відносини поправляться та що здорова думка возьме верх.

Професор Герман учить вечерами від години 5 до 7-мої в понеділок і четвер у Плейнс, а у вівторок і в пятницю у Вилкс Бері, а в середу і суботу на Гейз у Вилкс Бері.

Иосиф Катулька.

З Обєднання.

(Докінчення).

ПРОТОКОЛ НАРАД РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ.

Приступлено до послідної точки нарад:

ВНЕСЕННЯ І ЗАПИТИ.

Д-Р КЛОДНИЦЬКИЙ: Маю враження, що Січовики домагаються Січового Зїзду. Маю вже виготовлений начерк статута Демократичної Січи і плян реорганізації Січи. Може би це оживило Січ. Може далося би довести до більшого зближення між Січами й Стрілецькою Громадою, а може братися нам до організовання скавтів.

ВОРОБЕЦЬ: Для нас, старших, Січ дорога й ми й держимося. Молодь не горнеться до Січи, бо вона їй нічого не дає, порівнуючи Січ з подібними американськими організаціями. При Січи треба завести спортові кружки, як бейзболові, тенісові й т. п. і в той спосіб притягати молодь. Але централю мусимо якусь мати.

Д-Р МИШУГА: Коли хочемо щось нового вбудувати, то треба приходити на засідання з конкретними плянами. Коли ми скличемо Січовий Зїзд і будемо там балакати про реорганізацію Січи, як тут, то ніякого хісна з такого зїзду не буде.

Зїзди це коштовна річ. На другий рік припадає Конгрес Обєднання. Тоді можна порушити і Січову справу й вибрати там Січову Централю. Але до того часу треба виробити певний плян реорганізації Січи й піддати його завчасу під прилюдну дискусію.

СОКАЛЬЧУК: В рефератах, які ми чули, подано богато матеріялу, який повинен становити підставу до дальшої нашої акції. Але на ту акцію треба буде грошей. А зі звіту бачу, що громадянство забуває за народний податок, який саме призначений на такі цілі. Я був би за тим, щоби видати відозву до іміграції в справі податку. Ходить про те, щоби людей привчити до постійного складання жертв.

КЕДРОВСЬКИЙ: Ми не почули тут нічого реального в справі реорганізації Січи. На фейки не підемо. Годі й нам витягати якусь гармату, робити з нею вправи й тим обявляти свою активність. Виробім пляни, а тоді приступаймо до діла. З реорганізацією, підождім до Конгресу, а до того часу підготуймо добре справу.

ГРИЦЕЙ: Задовго ждати. Можеб приспішити Конгрес Обєднання.

Ухвалено відложити справу реорганізації Січи до слідуючого Конгресу Обєднання.

КЕДРОВСЬКИЙ: Думаю, що треба би з рамени Обєднання видавати кождого року якісь відзнаки для тих, що зложили на протязі року жертви для рідного краю.

ГРИЦЕЙ: Це добра думка. Навіть бувша Федерація видавала такі відзнаки. В той спосіб можна би дістати більше членів.

МИШУГА: З відзнаками буде більше клопоту й коштів як користи. А дотого забудьмо за ті способи, щоби ловити людей на відзнаки. Вірю в ідейну працю, яка одинока є найбільшою заохотою для инших.

СОКАЛЬЧУК: То тільки стара іміграція обвішувала себе ріжними ґузиками. Тепер вже й вона помолодніла й тих ґузиків не носить. Я думаю, що таки треба нам бути членами на податок. Хто платить народний податок, цей є кар ним членом суспільности.

КЛОДНИЦЬКИЙ: Треба конче провірити, скільки Обєднанне має членів. Тому треба видавати якісь значки або грамоти.

КЕДРОВСЬКИЙ: Хто складає жертву через Обєднанне, той є членом Обєднання. За відзнаку повинен такий член зложити принаймні $5 на Рідний край, коли ті хоче мати. Я є за тим, щоби видавати грамоти.

ГРИЦЕЙ: Булоб добре виготовити відповідну відозву й розіслати її до організацій, щоби заявилися, чи вони за Обєднанням.

МИШУГА: То все тільки дасть притоку ріжним демагогам до нової кампанії проти Обєднання. Будуть нові сварки по відділах, а того не треба, бо це відобється погано на жертвенности для краю. Можна би видавати почесні грамоти для найбільш заслужених членів Обєднання, але ця справа належить до Конгресу. Тому я вношу, щоби ту справу відступити екзекутиві з тим, щоби вона її представила до вирішення найближчому Конгресові Обєднання.

Внесення принято.

ГРИЦЕЙ: У рефератах порушено справу організації централь ситезенських клюбів. Хто мав би взятися до цієї роботи?

Д-р МИШУГА: Активніщі одиниці чи клюби, як демократичні так і републиканські, повинні взяти ініціятиву у свої руки. Обєднанне держиться нарочно здалека, щоби хто не думав, що воно хоче доконче верховодити, як це йому закидується. Обєднанне звертає загальну увагу, що такий стан, який є досі, далі тревати не може. Нам треба виеманципувати себе в Америці політично, а це неможливо осягнути, коли не зорганізуємо себе у політичні клюби, котрі зорганізувалиб себе у дві централі: републиканську й демократичну.

КАШТАНЮК: Тут в Америці люде хитрують. Заявляються за тою партією, за якою наказує їм іти льокальний інтерес.

СОКАЛЬЧУК: Нам треба мати культурні, січові чи горожанські осередки. Але нам треба узнавати й такий центр як Обєднанне, бо ця обєднує нас всіх як українських державників.

КЛОДНИЦЬКИЙ: Щоби приспішити будову Дому Українських Інвалідів, треба би в краю розпочати вже будову. Коли буде площа, плян і хоч один поверх вибудуваний, тоді піде лекше збірка. Таке практикують по наших селах. В моїм селі будують в такий спосіб церкву за $70,000 вже 6 літ.

КЕДРОВСЬКИЙ: Так будували у нас на Херсонщині притулок для бідних. І будували через 25 літ, а за той час повісилося при тій роботі двох архитектів. Читачі „Свободи" знають добре з відтак, як то по селах пороз починали будови й вже дерево погнило й стіни розпадаються від чекання на поміч.

СОКАЛЬЧУК: Чи край складає рівнож жертви на ту будову?

МИШУГА: Перебудова відповідного на дім інвалідів дому буде коштувати $40,000. Край не зложить ні сотика, бо він не в силі вижавити інвалідів, а не то поставити для них будинок. Весь тягар спадає на Америку. Цеж і буде дар Американських Українців, вікова памятка з нашого боку.

СОКАЛЬЧУК: Тоді ставлю внесення, щоби виготовити спеціяльний апель до громадянства в справі будови Дому Українських Інвалідів.

КЛОДНИЦЬКИЙ: Товариство Інвалідів моглоб купити якусь більшу площу й її розпарцелювати, а тоді можнаб на тім заробити. Так зробив Сокіл-Батько.

КАШТАНЮК: Як люде побачуть, що щось робиться, то скорше дадуть жертви.

ГРИЦЕЙ: Можна би вже тепер купити площу за ті гроші, які є. А рівнож треба вести збірку на $50 чи $25 в такій формі, як її ведено на $100.

ВОРОБЕЦЬ: Наші делегати були в краю і приглянулися тому, що можливе, а що ні.

МИШУГА: На ніякі спекуляції Товариство Інвалідів іти не може, бо з того можна нарахити товариство й саму акцію на ріжні закиди, які готові відбитися фатально на самій збірці. Товариство Інвалідів робить вже від давна заходи, щоби набути на Дім Інвалідів як найкраще місце з відповідними забудованнями, але не може приступити до зреалізовання пляну, коли не буде певности, чи й на протязі якого часу зможемо зібрати $40,000, зглядно бракуючих ще $20,000.

КЕДРОВСЬКИЙ: Треба заждати ще від Товариства Інвалідів точних плянів майбутнього Дому Інвалідів.

Ухвалено видати відозву й заждати від Т-ва Інвалідів дальших плянів щодо будови Дому Укр. Інвалідів.

Д-р МИШУГА: На місце відпавших трох членів Головного Уряду можна кооптувати нових.

Ухвалено відступити Екзекутиві справу кооптації нових членів Головного Уряду.

КЕДРОВСЬКИЙ: Сенатор Шульгин має готову наукову працю про назви: „Україна" і „Українець". Хоче її видати зприводу нової російської пропаганди в напрямі „единства русского народа". Не стає йому $125. Вношу, щоби Обєднанне, коли буде можність, допомогло видати ту книжку. За це дістанемо дескілька примірників тої книжки. З розпродажі можна повернути собі видаток.

Ухвалено згідно з внеском. ПРЕДСІДАТЕЛЬ О. РЕВЮК ствердив, що порядок нарад вичерпаний і замкнув засідання о годині 7.30 вечером.

Д-р Л. Мишуга, секр.

У лікаря.

— „Ах, пане доктор, прийміть мою найщирішу подяку за все, що ви лікували мого вуйка.

— То ваш вуйко вже поздоровів?

— Ні, пане доктор, він умер, але я дякую вам дуже, бо я став його спадкоємцем.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА за жовтень 1929 р.

НОВИЙ ВІДДІЛ:

Тов. Вільна Україна, від. 386 в Шарон, Па.
Кушей Петро, Кушей Марія, Савка Іван, Щерба Андрій.

РОЗВЯЗАНИЙ ВІДДІЛ.

Братство св. Михаїла в Балтімор, Мд., від. 55, дістало розвязане згідно з статутами § 421, точка 4-та, за відмовлення застосуватися до розпорядження гол. екзекутивного комітету, а всім членам того відділу видано переступні листи і так вони виказані в цім справоздaню в рубриці „Відійшли з переступними листами".

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 1. Повлавський Антін.
В. 6. Пітух Микола, Пітух Анна.
В. 7. Петрунцьо Юрій.
В. 9. Попінчак Зузанна.
В. 34. Лазик Юстина, Яців Марія.
В. 35. Взврик Теодозія.
В. 36. Майлик Анна.
В. 38. Безкоровайний Микола.
В. 45. Карнов Михайло.
В. 56. Рафа Володимир, Палюх Михайло.
В. 65. Левчик Параскевія, Андросечко Катерина.
В. 68. Трутко Михайло.
В. 69. Карпець Іван.
В. 75. Кіняшук Татіяна.
В. 77. Фільц Катерина, Кабан Катерина, Мурин Марія.
В. 90. Кривицький Микола, Кривицький Стефан.
В. 91. Баховський Володимир, Товарницька Марія.
В. 94. Скула Адольф, Скула Анна.
В. 98. Дудич Йосиф, Дудич Олена.
В. 102. Дольний Стах, Коваль Теодор, Біганоcька Анна.
В. 105. Феснак Пелагія.
В. 113. Пельц Стефан.
В. 117. Семенюк Дмитро.
В. 124. Драбик Іван, Романів Дмитро.
В. 126. Кривецька Марія, Ткач Катерина.
В. 130. Тимців Марія.
В. 131. Шеремета Ева.
В. 137. Терлецький Теодор.
В. 141. Кавич Григорий, Кавич Теодора.
В. 147. Фариняк Анна, Фариняк Марія, Гузій Іван.
В. 155. Матій Марія.
В. 166. Балігродський Михайло.
В. 186. Сідлецька Матрона.
В. 192. Бурчишський Михайло, Німий Василь.
В. 205. Хомко Іван.
В. 211. Оліяник Марія.
В. 213. Павлишин Яким, Савран Петро.
В. 217. Захарко Анастазія.
В. 218. Андрійцьо Стефан, Андрійцьо Антоніна.
В. 221. Чикало Василь.
В. 223. Стебелінський Михайло, Бандрівчак Йосиф, Байдух Антоніна, Потічко Анна, Завада Анна, Мазур Іван, Джуган Петро.
В. 228. Худиця Семен, Худиця Юстина, Пінкасевич Анна.
В. 230. Пограничний Михайло.
В. 234. Кардаш Петро, Корбин Михайло.
В. 235. Боровський Франко, Процьо Іван.
В. 239. Котляр Юлія, Питлик Михайло, Питлик Олена.
В. 245. Гетьманський Іван.
В. 246. Андрухів Петро.
В. 258. Деркач Володимир.
В. 260. Лозінська Марія.
В. 263. Агрест Іван.
В. 276. Новаковський Іван, Галабан Дмитро.
В. 283. Малиса Михайло.
В. 284. Петришин Анна.
В. 285. Заяць Вікторія.
В. 286. Чекал Марія.
В. 288. Грегораш Йосифа, Ятчиник Іван, Юраш Юрій, Маліцька Анна, Маліцька Марія, Копчук Іван.
В. 292. Федитиник Михайло.
В. 300. Губернович Петро.
В. 313. Коцай Микола.
В. 326. Пікулшак Анна, Колодій Олена, Гуральчук Іван, Гнатко Михайло, Пацек Іван, Шиманський Іван, Сворин Іван.
В. 336. Д-р Гнатишин Микола.
В. 338. Качмарик Іван.
В. 339. Дьорка Василь, Дьорка Марія, Фуртак Марія, Роман Василь, Сорока Марія, Сорока Теодозія.
В. 341. Киба Стах, Крецінглова Йосиф.
В. 342. Шпак Михайло.
В. 345. Хам Володимир.
В. 349. Маковська Анна, Притула Анна.
В. 358. Яворська Анна.
В. 360. Давибайло Петрунеля, Фишик Анна, Фишик Марія.
В. 361. Барчук Олена.
В. 364. Савицька Катерина.
В. 383. Белая Паулина, Козак Аполонія, Пиблак Михайло.
В. 385. Вакимсич Анна.
В. 400. Шотик Марія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 12. Белей Василь, Морох Федор, Збоян Йосиф.
В. 20. Бойко Яків.
В. 22. Гринишин Микола.
В. 43. Камінський Стефан, Лучкевич Осип.
В. 48. Кута Ева.
В. 69. Таняк Марко.
В. 77. Станко Дмитро, Станко Агнешка.
В. 85. Латанишин Яків, Понко Іван, Петрак Володимир, Смереканич Павло, Сторошко Іван, Антульський Стефан.
В. 105. Владика Іван.
В. 109. Стефанський Пилип.
В. 112. Юнич Анна.
В. 120. Постол Йосиф.
В. 124. Майкович Михайло, Майкович Анна, Майкович Марія, Майкович Анастазія.
В. 126. Керніцький Теодор.
В. 132. Білінська Анна, Білінська Марта.
В. 140. Левицький Микола.
В. 177. Олійник Евдокія.
В. 185. Олейко Теодор, Олейко Юстина.
В. 187. Яблонський Василь.
В. 200. Курочка Ілія.
В. 212. Пугач Анна.
В. 217. Тихій Григорій.
В. 218. Вашюк Анна, Вашюк Марія.
В. 227. Дзмелик Михайло.
В. 229. Троснінський Володислав.
В. 231. Білоус Юліян.
В. 235. Андрищ Юрій.
В. 242. Плакса Микола.
В. 245. Юзьва Василь.
В. 266. Дух Іван, Дух Антоніна.
В. 268. Громяк Михайло, Сеник Онуфрій, Януш Дамян.
В. 277. Коба Константин.
В. 293. Кінаш Пилип, Орищин Пилип.
В. 294. Гуменюк Дмитро, Гуменюк Йосифа, Стрічинець Петро.
В. 300. Турчик Іван.
В. 301. Медик Михайло, Пікульський Микола.
В. 304. Бирва Іван, Мигаль Теодор, Лещишин Катерина, Новак Михайло.
В. 309. Кінаш Ева, Кінаш Іван.
В. 310. о. Лотович Володимир.
В. 321. Корчинський Теофіль, Кріль Анна, Мішкевич Михайло, Мішкевич Стах, Погожельський Болеслав, Винник Ілія, Винник Марія.
В. 331. Равлик Йосиф.
В. 363. Піндур Стефан.
В. 385. Максимів Мартин.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 53. Поваида Дмитро.
В. 91. Павліщевська Марія, Павліщевський Теодор.
В. 94. Турецький Павло, Турецька Елисавета, Васько Дмитро.
В. 97. Решетар Лука.
В. 100. Садловський Андрій.
В. 123. Баран Марія, Баран Василь.
В. 164. Цицик Микола.
В. 217. Сипяк Яким.
В. 230. Кашлак Іван, Кашлак Анастазія.
В. 260. Свідрик Ефрозина.
В. 292. Сисак Федор, Сисак Юлія.
В. 296. Шемела Стефан.
В. 312. Боячко Михайло, Боячко Марія.
В. 313. Козак Петро, Козак Марцеля.
В. 347. Зубрицький Теодор.
В. 361. Федун Дмитро.
В. 386. Кучмак Данило, Кучмак Антін, Кучмак Катерина, Тимочко Микола.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 7. Грициняк Стефан, Кот Іван, Мішкевич Іван.
В. 11. Кисевич Марія, Тивонюк Василь.
В. 20. Блаватник Стефан.
В. 31. Пепер Августин, Кош Катерина, Міщишин Константин, Полянський Олекса, Кош Ілія.
В. 45. Мігілевич Михайло.
В. 46. Кузів Юліян.
В. 56. Ходань Йосиф.
В. 58. Лазар Софрон.
В. 65. Сервін Михайло.
В. 66. Вільховий Петро, Вільхова Анна.
В. 75. Ворко Ігнатій, Зелінський Олекса.
В. 76. Бибель Павло, Яцейко Юрій, Свербивус Стефан, Бибель Марта, Плуговський Олександер.
В. 88. Пащук Іван.
В. 93. Дубаневич Михайло.
В. 95. Прусь Василь.
В. 102. Ганич Іван, Пукач Микола, Когут Антін.
В. 103. Колодрубець Василь, Коновалик Йосиф, Кожушок Ілія.
В. 122. Сас Теодор, Сас Марія, Гнатуш Теодор.
В. 123. Пішіль Василь.
В. 127. Кривий Федько.
В. 135. Клим Михайло, Ореховський Андрій.
В. 156. Ділух Олекса.
В. 58. Жукевич Михайло.
В. 159. Нижник Катерина.
В. 169. Еванишин Анна, Еванишин Микола.
В. 181. Борожний Стефан.
В. 182. Сисин Юстина, Сисин Лесьо.
В. 185. Каваш Олена, Каваш Стефанія, Каваш Мелянія.
В. 201. Гойда Данило, Гойда Дмитро.
В. 204. Третяк Ксеня.
В. 212. Шевчук Анастазія.
В. 219. Агрес Тимко.
В. 221. Дяк Володимир.
В. 230. Грабський Іван.
В. 233. Мостранський Володимир.
В. 235. Невойда Павлина.
В. 237. Лаврик Михайло, Стецула Василь, Стецула Анна.
В. 238. Музика Петро, Музика Марія, Ульчак Теодор.
В. 239. Шикула Михайло.
В. 252. Дрост Іван.
В. 263. Солтис Василь.
В. 264. Двуліт Теодор, Садовий Григорій.
В. 265. Маційовський Стефан, Маційовська Марія.
В. 266. Грицай Емілія, Климків Михайло, Сивик Стефан, Грицай Юрій, Квас Михайло, Нищей Микола, Лесньовський Онуфрій, Підліський Петро, Підліська Марія, Вільчинський Микола, Вовянка Василь, Каща Іван.
В. 276. Миник Микола, Павцьо Онуфрій, Павцьо Марія, Біжик Кость, Вовк Ілія.
В. 282. Бейш Ольга, Слюсар Михайло.
В. 295. Хорощак Роазлія.
В. 296. Русинко Стефан.
В. 301. Галущак Антін, Арділь Семен, Козира Адам.
В. 312. Вовчак Михайло.
В. 316. Клоджінський Іван.
В. 320. Бляма Михайло, Дурдела Йосиф.
В. 321. Смола Іван.
В. 324. Луцик Яким.
В. 326. Марковський Ксаверій.
В. 335. Топоровська Анастазія, Топоровський Ігнатій.
В. 358. Купчевич Сабіна, Нагірна Анастазія, Спуста Катерина.
В. 363. Хшан Станіслав, Полозяк Григорій.
В. 378. Сітак Петро, Сітак Анастазія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 20. Васько Дмитро.
В. 54. Журавецький Петро.
В. 55. Бартох Антін, Биян Дмитро, Биян Анна, Біленький Петро, Будагазій Василь, Чайковський Петро, Демчук Михайло, Демчук Пилип, Деркач Іван, Ячник Антін, Кіндзерева Антін, Корчинський Йосиф, Корчинський Антін, Крокош Стах, Кульчицький Антін, Кульчицький Петро, Ліщинський Ізидор, Манастирський Омелян, Микитюк Ілія, Паперж Іван, Семенків Яків, Серко Василь, Шандровський Олекса, Шандровська Марія, Шандровський Микола, Шандровський Тимко, Сатцена Максим, Демчук Стах, Овсяний Андрій, Подгорняк Григорій.
В. 77. Ривак Данило.
В. 97. Дуда Андрій, Дуда Юліянна.
В. 109. Яворський Стефан, Яворська Тацiянна.
В. 112. Свідрик Ефрозина.
В. 120. Цицик Микола.
В. 121. Дрогомерецький Михайло.
В. 144. Федун Дмитро.
В. 152. Лобур Анастазія.
В. 153. Боечко Михайло, Боечко Марія.
В. 162. Баран Василь, Баран Марія.
В. 191. о. Боднар Йосиф.
В. 200. Квасниця Семен, Квасниця Розалія.
В. 288. Мадрига Анна, Демко Іван.
В. 295. Говдан Розалія.
В. 296. Копачук Микола.
В. 312. Лях Юрій, Лях Катерина.
В. 385. Руданський Олекса.
В. 400. Гвоздевський Семен.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 21. Червак Анастазія.
В. 45. Юзьвак Іван.
В. 57. Галашин Анастазія.
В. 65. Наполванець Марія.
В. 105. Шургот Омелян.
В. 137. Стира Яремій.
В. 157. Шевчук Михайло.
В. 186. Стефанів Марія.
В. 211. Іванців Катерина.
В. 269. Капітан Семко, Лазорко Анна.
В. 282. Кирик Онуфрій.
В. 288. Сенюк Семен.
В. 304. Лещишин Катерина.
В. 336. Павук Атанас.
В. 338. Касенчар Омелян.
В. 363. Бриніцька Марія.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком жовтня 1929 р. в У. Н. С. було повнолітних чл.	20,979
В місяци жовтні 1929 принято нових	134
В місяци жовтні 1929 принято нанoво	75
В місяци жовтні 1929 принято з переступними листами	28
В місяци жовтні 1929 принято з инших кляс обезпечення	9
Разом	21,225
В місяци жовтні 1929 р. суспендовано	114
В місяци жовтні 1929 відійшли з переступними листами	57
В місяци жовтні 1929 відійшли до инших кляс обезпечення	9
В місяци жовтні 1929 померли	17
Разом	197
З кінцем місяця жовтня 1929 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	21.028

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д.	на $ 100	14
В клясі А.	на $ 250	396
В клясі А.А.	на $ 500	5,873
В клясі В.	на $ 750	909
В клясі С.	на $1000	13,073
В клясі В.В.	на $1500	294
В клясі С.С.	на $2000	99

НОВІ РОДИ:

Обезпеченнє платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	56
В клясі О-1000	на $1000	43
В клясі О-1500	на $1500	4
В клясі О-2000	на $2000	1
В клясі О-2500	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпеченнє платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	45
В клясі Р-1000	на $1000	72
В клясі Р-1500	на $1500	—
В клясі Р-2000	на $2000	3
В клясі Р-2500	на $2500	—
В клясі Р-3000	на $3000	—

Обезпеченнє платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	63
В клясі Е-1000	на $1000	76
В клясі Е-1500	на $1500	5
В клясі Е-2000	на $2000	2
В клясі Е-2500	на $2500	—
В клясі Е-3000	на $3000	—
Разом		21,028

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ. НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 1. Цьовка Олена, Цьовка Михайло.
В. 2. Мацейовська Ольга, Мацейовський Володимир, Мацейовський Стефан.
В. 9. Вайда Елізавета, Вайда Володимир.
В. 62. Волк Дмитро, Волк Йосиф.
В. 67. Майко Василь, Майко Петро, Майко Андрій, Майко Володимир, Майко, Михайло, Майко Анна.
В. 77. Фільц Юрій, Фільц Стефан, Мурин Василь.
В. 91. Шак Олена, Шак Катерина, Шак Анна, Шак Марія.
В. 97. Перевізник Ольга, Перевізник Андрій.
В. 104. Кузьма Марія, Кузьма Ґенофа, Кузьма Стефан, Кузьма Йосиф, Кузьма Іван.
В. 137. Дзенкевич Володимир, Дзенкевич Анна, Дзенкевич Франко.
В. 147. Фариняк Володимир, Фариняк Іван, Фариняк Григорій.
В. 167. Корнова Іван.
В. 213. Притика Іван.
В. 217. Стахів Володимир, Стахів Антін.
В. 223. Джуган Тимко, Джуган Андрій, Мельник Олена, Мельник Зофія, Мельник Василь, Мельник Маргарета, Завада Василь, Завада Петро.
В. 227. Цап Марія, Цап Катерина.
В. 235. Проць Василь.
В. 240. Бабірад Іван, Бабірад Стефанія, Хухра Василь, Хухра Антоніна.
В. 258. Мудрик Наталка.
В. 263. Заневич Марія, Іваніцька Марія, Іваніцька Юлія.
В. 276. Ганевич Олекса.
В. 292. Кіянчук Едвард.
В. 293. Вальорний Володимир, Вальорний Анна.
В. 309. Сас Стефан.
В. 317. Деманик Теодор, Дидик Олена, Дидик Анна.
В. 321. Салівська Олена, Садівський Іван, Садівська Розалія.
В. 326. Гнатко Василь, Колодій Цецелія.
В. 331. Павчишин Розалія.
В. 338. Крупяник Ольга, Салак Василь.
В. 339. Сорока Стефан, Сорока Іван, Сорока Стефан, Сорока Олекса.
В. 342. Бартко Іван, Бартко Зофія, Бартко Йосиф, Бартко Михайло, Бартко Катерина, Бартко Волод. Бартко Марія.
В. 360. Білан Зофія, Хомяк Іван, Хомяк Олена, Хомяк Розалія, Хомяк Марія.
В. 367. Кушлик Анастазія, Кушлик Василь.
В. 400. Мисик Йосиф.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 85. Латанишин Марія.
В. 99. Палюховський Йосиф.
В. 206. Василишин Стефанія, Василишин Анна.
В. 217. Тихій Петро, Тихій Андрій.
В. 231. Білоус Марія, Білоус Йосиф, Білоус Михайло.
В. 294. Гуменюк Ольга, Гуменюк Володимир, Гуменюк Олекса, Гуменюк Марія.
В. 301. Медик Анна, Медик Фтома.
В. 324. Корчинська Олена, Корчинський Олекса, Винник Павло, Винник Петро.
В. 385. Максимів Йосифа, Максимів Емілія.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 36. Стадник Марія, Стадник Михайло.
В. 91. Павліщевська Стефанія.
В. 94. Турецька Текля, Васько Іван, Васько Анна.
В. 106. Шкарлат Марія.
В. 292. Сисак Олена, Сисак Анна, Сисак Марія.
В. 312. Боячко Іван, Боячко Марія, Боячко Анна, Боячко Зофія, Боячко Микола.
В. 313. Козак Пилип, Козак Марія.
В. 386. Кучмак Петро.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Цьовка Михайло, Цьовка Олена.
В. 2. Маційовський Стефан, Маційовський Теодор, Маційовська Ольга.
В. 6. Палиця Стефан.
В. 76. Яцейко Микола, Ставіска Марія.
В. 77. Олешко Олекса.
В. 86. Федоришин Йосиф, Федоришин Іван, Федоришин Ілізавета, Федоришин Мелянія.
В. 108. Малецька Катерина.
В. 113. Майор Павло.
В. 132. Михалевич Марія.
В. 142. Мамчак Анна.
В. 158. Жукевич Теодор.
В. 166. Галушка Анна.
В. 182. Сисин Катерина, Сисин Наталка.
В. 223. Ярема Ева, Ярема Михайло.
В. 226. Салапата Йосиф.
В. 238. Музика Михайло, Музика Анна.
В. 242. Мазур Михайло, Мазур Анна.
В. 276. Павцьо Іван, Павцьо Олена, Павцьо Микола.
В. 283. Гловацький Йосиф, Гловацька Анна.
В. 301. Козира Марія.
В. 320. Дурдела Текля, Бляма Юлія, Бляма Олена, Бляма Микола.
В. 324. Луцик Анна.
В. 335. Топоровський Стефан.
В. 338. Крупяник Ольга.
В. 384. Подола Михайло.
В. 385. Харчишин Стефанія.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 20. Васько Іван, Васько Анна.
В. 55. Биян Стефан, Биян Михайло, Биян Марія, Биян Мирослав, Бартох Франко, Бартох Антоніна, Бартох Павло, Чайковська Ольга, Чайковський Іван, Чайковська Марія, Демчук Ольга, Демчук Анна, Демчук Михайло, Демчук Пилип, Ячник Зофія, Ячник Андрій, Корчинська Текля, Корчинська Ольга, Кульчицька Ольга, Манастирський Олекса, Манастирський Іван, Паперж Михайло, Паперж Стефан, Шандровський Іван, Шандровська Йосифа, Шандровська Марія, Шандровський Іван, Шандровська Анна, Шандровський Волод., Шандровський Йосиф, Шандровська Марія, Шандровський Павло.
В. 77. Ривак Марія.
В. 97. Дуда Анна.
В. 109. Яворський Іван.
В. 153. Боячко Іван, Боячко Марія, Боячко Анна, Боячко Зофія, Боячко Микола.
В. 200. Квасниця Іван, Квасниця Анастазія, Квасниця Марія, Квасниця Василь.
В. 288. Демко Стефан, Демко Анна.
В. 295. Говдун Анна.
В. 301. Шкарлат Марія.
В. 312. Лях Марія, Лях Микола, Лях Анна, Лях Юстина, Лях Дмитро.
В. 385. Руденська Наталка.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

1. Поплавський Антін.
В. 7. Петрунцьо Юрій.
В. 9. Папінчак Зузанна.
В. 34. Салак Микола.
В. 56. Палюх Михайло, Рафа Володимир.
В. 65. Левчик Параска.
В. 75. Саламін Текля.
В. 77. Кабан Катерина.
В. 90. Кривіцький Стефан, Кривіцький Микола.
В. 91. Баховський Володимир.
В. 102. Дольний Стах, Біґановська Анна, Коваль Теодор.
В. 113. Пельц Стефан.
В. 124. Романів Дмитро, Драбик Іван.
В. 130. Тимців Марія.
В. 155. Кержецька Марія.
В. 166. Балігроцький Михайло.
В. 181. Познанська Ольга, Познанська Евгенія.
В. 192. Німий Василь.
В. 205. Хомко Іван.
В. 217. Захарко Анастазія.
В. 223. Гайдук Антоніна, Потічко Анна, Стебелінський Михайло.
В. 228. Худиця Юстина, Худиця Семен, Пінкасевич Анна.
В. 234. Кардаш Петро, Кобрин Михайло.
В. 245. Гетьманський Іван.
В. 258. Деркач Володимир.
В. 267. Аргес Іван.
В. 283. Малиса Михайло.
В. 288. Грегораш Йосифа, Копчук Іван, Маліцька Марія, Маліцька Анна, Ятчиник Іван.
В. 300. Губернович Петро.
В. 326. Гнатко Михайло, Шиманський Іван, Гуральчук Іван, Колодій Олена, Сворін Іван, Пацек Іван, Миклущак Анна.
В. 338. Качмарик Іван.
В. 339. Дьорка Марія, Сорока Теодозія, Дьорка Василь, Фуртак Марія, Роман Василь.
В. 341. Крецінглова Йосиф, Киба Стах.
В. 349. Притула Анна.
В. 383. Шибал Михайло, Козак Аполонія, Білик Павлина.
В. 388. Ніклаш Анеля.

ДІТИ ПОМЕРШІ:

В. 164. Мельник Параска.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком жовтня 1929 р. в У. Н. С. було дітей членів	14,161
В місяци жовтні 1929 принято нових	93
В місяци жовтні 1929 принято нанoво	21
В місяци жовтні 1929 принято з переступними листами	18
Разом	14,293
В місяци жовтні 1929 р. суспендовано	43
В місяци жовтні 1929 відійшли з переступними листами	56
В місяци жовтні 1929 відійшли до повнолітних членів	64
В місяци жовтні 1929 померли	1
Разом	164
З кінцем місяця жовтня 1929 р. в У. Н. С. було дітей членів	14,129

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій за 25 цнт. місячної вкладки	12,973
В клясі 2-ій за 50 цнт. місячної вкладки	1,156
Разом	14,129
З кінцем місяця жовтня 1929 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	35,157

УВАГА

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць жовтень 1929 р. як суспендовані або виключені за неплаченнє місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом сего місяця (листопада) до своїх відділів і вписатися нанoво, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цего не зроблять до кінця місяця листопада 1929 р., то в грудні 1929 р. мусять виповняти нові аплікації (просьби о принятє), коли схотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, так повнолітні як і малолітні, котрі в місяци вересні 1929 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосилися до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци листопаді 1929 р., бо на другий місяць, то є в грудні 1929 р., стратять всі членські права і моглиби бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятє).

І. Каштанюк, гол. рек. секр.

АРЕШТОВАНО ЗУБКОВА.

Зубкова, мужа старенької сестри кайзера, арештувала німецька поліція, коли він прибув на похорон своєї бувшої жінки. Арештовано його за те, що, позичаючи гроші на свої забави, він брав їх на вексель своєї жінки, не маючи на те уповноваження від неї.

На похорон Зубкової очікують приїзду бувшого кайзера Вільгельма, якому вона є рідною сестрою. Перед смертю кайзер хотів побачити її, але вона відмовилася бачити свого брата.